

i održava. Zato se ne moramo plašiti neke kosmičke katastrofe kroz sudar zvezda ili sagorevanja i hlađenja sunca. Isus održava svet, sve do svog povratka.

Čovek nije izašao iz neke lutrijske igre, kao što je to rekao nosilac nobelove nagrade Žak Mono (Jacques Monod), već je stvoren sa svrhom i predodređenjem – a to je prema Isusu! Bez ovog cilja smo promašili život.

Isusovo stvaralačko delovanje u Starom zavetu

U Pričama 8,22-24+30 piše: **“Gospod me je stvorio u početku dela svoga, pre dela svojih, pre svakoga vremena. Pre vekova postavljena sam** [misli se na mudrost koja je Isus], **pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se ... Tada bejah kod nje-ga graditeljica, bejah mu radost svaki dan, i veseljah se pred njim svagda.**“ Reč „graditeljica“ [= hebrejski: „āmôn“, na većini jezika se prevodi u muškom rodu] takođe opisuje Isusovo stvaralačko delovanje. Nadalje 25. stih iz Psalma 102 ponavlja se u Jevrejima 1,10 i primenjuje se na Isusa: **“Ti si, Gospode, u početku osnovao zemlju, i nebesa su delo ruku tvojih.”**

Na koji način je Bog stvarao?

Ako se pitamo kako je tvorevina urađena, onda nam Biblija otkriva metode Stvoritelja:

- **kroz reč Božiju:** Psalam 33,6; Jovan 1,1-4
- **bez početnog materijala:** Jevrejima 11,3
- **kroz silu Božiju:** Jeremija 10,12
- **kroz mudrost Božiju:** Psalam 104,24; Kološanima 2,3
- **po volji Božijoj:** 1. Mojsijeva 1,26; Otkrivenje 4,11
- **kroz Sina Božijeg:** Jovan 1,1-4; Jovan 1,10; Kološanima 1,15-17
- **po Isusovom biću:** Matej 11,29; Jovan 10,11.

Ovi faktori su počeli delovati u roku šest dana stvaranja. Oni ne podležu prirodno-zakonskim događajima i zato su shvatljivi samo putem vere. Današnji prirodni zakoni regulišu tokove našeg sveta, ali oni nisu uzrok, već samo rezultat tvorevine.

Šta nam je dato u Isusu Hristu?

On je temelj, na kojem možemo položiti naš život. Jedna banka pravi za sebe reklamu pod sloganom: “na ovom kamenju možete graditi.” O Hristu možemo zbilja reći: “Na ovom temelju možete sebe graditi.” U Hristu sve ima svoju podlogu: tvorevina, Biblija, vera, spasenje, mir, nada, put ka ocu, svrha života.

Hrist je nepomerljiva čvrsta stena (1. Korinćanima 10,4), na kojem se lome svi od ljudi smišljeni sistemi. Kad Bog kaže: **“Uništiću mudrost mudrih, i razum razumnih odbaciću”** (1. Korinćanima 1,19), onda se to događa na steni koja je Isus. Ovde se razbijaju ideologije, ateizam i sistemi evolucije. A i njihovi predstavnici moraće jednog dana da padnu na kolena pred Gospodom (Filipljanima 2,10), iako sad još tako žestoko odbacuju “Planera”, “Dizajnera”, “Stvoritelja” i “Spasitelja”.

Zašto je teorija evolucije tako opasna?

Ne samo da nam prenosi pogrešan pogled na svet, već nas dovodi u očajanje na jedan način, koji je upečatljivo opisao nemački pisac Žan Paul (Jean Paul) na sledeći način: “Ne postoji Bog ... nepomična, nema praznina! Ledena, večna nužda! Luda slučajnost ... Kako je svako tako sam u širokom grobu svemira!”

Evolucija tvrdi da može da objasni ovaj svet bez Stvoritelja. Zbog toga ona uporno zavodi ljude u ateizam, a sa ateističkim mišljenjem završićemo po Isusovom svedočanstvu u paklu: **“koji ne bude verovao, biće osuđen”** (Marko 16,16). Neki pokušavaju da objasne evoluciju kao Božiju radnu metodu. Ali, ako je Bog stvarao kroz evoluciju, onda

- ne bi postojao prvi ljudski par
- ne bi postojao greh, zato što je “agresija točak koji pokreće evoluciju” (Joahim Ilis)
- bi Bog koristio smrt kao stvaralačko sredstvo
- bi se spasenju kroz Isusa, koji je u poređenju sa grešnim Adamom nazvan “poslednji Adam” (1. Korinćanima 15,45), oduzelo obrazloženje.

Ove izjave dokazuju, da Biblija takozvanu “teističku evoluciju” u njenim temeljnim izjavama ruši i odbacuje. Zato samo možemo daleko odbaciti ovu pogrešnu ideju.

Misao koja nam oduzima dah

Upoznali smo Isusa kao Stvoritelja svega. On je taj, koji postoji u večnosti i koji je kralj Carstva nebeskog. Njemu su date sve vlasti, i na nebu i na zemlji (Matej 28,18). Možemo li shvatiti sledeću pomisao, koja nam oduzima dah? Čovek na krstu Golgote i Stvoritelj ovog sveta i sveg života je jedna ista osoba! Da bi se za nas otvorila vrata nebeska, On je u njegovoj neizmerljivoj ljubavi prema nama dopustio da bude razapet i nije se branio. Ko ovo odbaci, gubi sve: **“Kako ćemo pobeći ne marivši za toliko spasenje?”** (Jevrejima 2,3). Ko ga prihvati, dobija sve: **“Ko sluša moju reč i veruje onome koji me je poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život”** (Jovan 5,24). Molite Gospoda Isusa Hrista za opraštanje svih vaših greha, da bi mogli opstati na sudu Božijem. Prihvatite ga kao vašeg ličnog Stvoritelja i Spasitelja i sledite ga.

Direktor i Profesor u. p.
Dr. inž. Werner Gitt

Naziv originala: Wer ist der Schöpfer?
Homepage autora: www.wernergitt.com
Prevod na srpski jezik: Santina Kostić
Naslovna slika: Elise Kristijan

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax:-19;
Homepage: bruderhand.de; E-Mail: bruderhand@bruderhand.de

Nr. 123-49 – Serbisch (lateinisch) / Serbian (Latin) - 3rd edition 2016

Ko je Stvoritelj?

Werner Gitt

Ko je Stvoritelj

Svet koji posmatramo

Jedan pogled na sferu živih bića pokazuje nam koncepte koji su u visokom stepenu orijentisani ka cilju: **kit glavata uljarka**, sisar, je tako građen da može da roni 3.000 metara u dubinu a da pri izronjavanju ne uquine od gnjuračke bolesti a šareni detlić, iako veoma snažnim udarcima lupa u drvo, ne dobije potres mozga.

U većini slučajeva život zavisi od **potpune funkcionalnosti organa** (npr. srce, jetra, bubrezi). Polugotovi ili polurazvijeni organi su bezvredni. Ljudi koji razmišljaju u smislu Darwinizma moraju znati: Evolucija nepozna je cilj perspektive u pravcu jednog organa koji tek kasnije treba da funkcioniše.

Puno **ptica selica** poseduju autopilota, koji ih tačno dovede na cilj i to nezavisno od dobrog ili lošeg vremena, ili da li je dan ili noć. Ptica zlatni zujavac, na primer, leti sa Aljaske na Havaje da bi tamo prezimila. Njena energetska potreba od 70 grama masnoće je toliko precizno proračunata da je njoj ta količina dovoljna za let od 4.500 km, za slučaj suprotnog vetra raspolažu i rezervom od 6,8 grama.

Nautilus živi na spoljnom kraju odmotanog krečnog oklopa, čija je unutrašnjost podeljena u komore. U zavisnosti od dubine ronjenja ona se puni gasom tako da je uvek u stanju lebdenja. Naspram njih naše moderne podmornice deluju trapavo i nezgrapno. Te životinje se nalaze uglavnom u dubini od 400 metara, a noći se podižu i u visinu od 100 metara.

Neke **mikroskopski male bakterije** poseduju ugrađene elektro-motore koji su u stanju da ih pokreću napred ili na-

zad, oni funkcionišu pomoću protona. Bakterija koli ima na nezamislivo malom prostoru od šest milijarditog dela kubnog milimetra, šest takvih motora, svoju elektranu, kompjuterski sistem i ne baš mali broj hemijskih fabrika.

Jedna **živa ćelija** je za nekoliko desetina stepena komplikovanija i genijalnije oblikovana nego sve mašine koje su ljudi napravili. U njoj istovremeno teku nekoliko hiljada regulisanih i vremenski usklađenih hemijskih procesa.

U **DNK molekulima** živih ćelija nalazimo najveću gustinu informacija koja je do sada poznata. Koja bi se količina beležnica mogla ovom tehnikom memorisanja smestiti u jednu glavu od čiode, kada bi se ona sastojala samo od DNK-materijala? To bi bilo 15 biliona primeraka! Složene jedna na drugu činile bi gomilu u visini od 200 miliona kilometara, a to je 500 puta veće od razmaka zemlje i meseca (= 384.000 km).

U našem univerzumu nalazimo oko **10²⁵ zvezda** (= jedinica sa 25 nuli). Nijedan ljudski život nije dovoljan da se one izbroje. Kada bi postavili jedan vrlo brz kompjuter, koji u jednoj sekundi može da izvrši deset milijardi računarskih operacija, trebalo bi mu 30 miliona godina da ih izbroji.

Prilikom posmatranja samo ovih nekoliko primera, svaki čovek koji razmišlja postavlja pitanje postanka svih ovih genijalnih koncepta. Evolucija koja je prihvaćena od puno savremenika, ne donosi upotrebljive odgovore, zato što sve isključivo svodi na materiju – čak i ogromnu informaciju u ćelijama i dušu, i svest. Prirodni zakoni informacije pokazuju da informacija nije ništa materijalno i da je njoj zato uvek potreban inteligentni izvor, tj. da joj je potreban inicijator sa voljom. **Inteligencija i mudrost** koja dolazi do izražaja u delima tvorevine je neodoljiva. Zaključak od dela tvorevine do kreativnog inicijatora je neizbežan. Postavlja se pitanje:

Gde da nađemo pravi odgovor?

U okviru prirodnih nauka moguće je samo da stvarnost oko nas definisanu vremenom i prostorom istražujemo različitim metodama merenja. Na ovaj način moguće je samo razmatranje pitanja koja počinju sa rečju “šta?”. Pitanje koje počinje rečju „odakle?” ostaje neodgovoreno. Odgovor na drugo pitanje leži izvan sveg ljudskog napora, jer nam

ovaj odgovor može dati samo inicijator. Ali gde se objavio Stvoritelj? U Bibliji, u Koranu ili u nekoj drugoj knjizi svetske istorije? Nemoguće je da su sve religije ovog sveta istinite zato što daju različite odgovore i jedna drugoj protivreče. Ili su sve pogrešne, ili je samo jedna jedina istinita. Važno merilo za ispitivanje istine su ostvarena proročanstva. Biblija je jedina knjiga u kojoj se nalaze dokazano 3268 ispunjenih proročanstva, koja su izgovorena dugo vremena pre njihovih odigravanja. Ovakav znak kvaliteta nema ni jedna druga knjiga na ovom svetu. Biblija je izdignuta i jedinstvene vrste u poređenju sa svim što je ikad napisano. Zato je za mene Biblija reč Božija koja je upućena nama ljudima. Već u njenim prvim redovima daje nam odgovor na pitanje o Stvoritelju: **“U početku stvori Bog.”** To se slaže sa gore navedenim zahtevom za jednim inteligentnim izvorom.

Ko je osoba Stvoritelja?

Bog je postojao pre svega postojećeg. On je delovao pre postojanja prostora, vremena i materije. Posmatrajući prvu rečenicu Biblije moguće je dobiti utisak, da je samo Bog Otac Stvoritelj. Jedan od odlučujućih detalja koji nam pokazuje da nije On sam Stvaralac, proizlazi iz priče o postanku: **“Da načinimo čoveka po svom liku, sebi slična ...”** (1. Mojsijeva 1,26). I Sveti Duh učestvuje, njegovo sudelovanje vidimo u drugom stihu priče o postanku: **“... i duh Božji lebdeće je nad vodama.”** Biblija ne spominje sve na jednom mestu; često nas informiše korak po korak. U Novom zavetu se tačnije otkriva odgovor na pitanje “Ko?”. Po 1. Korinćanima 8,6 je Isus Hrist jasno sudelovao u delu stvaranja: **“ali mi**

imamo samo jednoga Boga, Oca, od koga je sve i za koga smo mi stvoreni, i jednoga Gospoda, Isusa Hrista, kroz koga je sve i mi kroz njega.”

Hebrejska reč “Elohim” u 1. Mojsijevoj 1,1 stoji u množini za Boga Stvoritelja. Uz pomoć jednog svakodnevnog događaja možemo poređenjem pokušati da rasvetlimo delo stvaranja: mi, kao porodica odlazimo autom kod prijatelja. Kada se približi trenutak za povratak, ja kao otac bih rekao: “Još malo, mi idemo kući.” Iako pričam u množini to ipak znači da će samo jedan sedeti za volanom i stvarno voziti auto. Ostala porodica sedeće takođe u autu – znači i ona se vozi – ali, samo vozač aktivno rukovodi volanom, pedalom za gas i kočnicom.

Ova slaba slika nam može preneti pogled koji Biblija daje o Stvoritelju. Bog je stvorio svet kroz Isusa Hrista što jasno formuliše poslanica Jevrejima 1,2. Početak Jovanovog Evanđelja takođe potvrđuje, da sve što postoji ima svoje poreklo u Isusu: **“Sve je kroz njega [= kroz reč = kroz Isusa] postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo”** (Jovan 1,3).

Isus Hrist je Stvoritelj

O Isusovom stvaralačkom delovanju možemo nadalje čitati i u Kološanima 1,16-17: **“jer kroz njega [= Isusa Hrista] bi stvoreno sve što je na nebu i na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, prestoli, gospodstva, poglavarstva, vlasti. Sve je kroz njega i za njega stvoreno. I on je pre svega, i sve je u njemu.”** U vidljivom, materijalnom svetu ne postoji ništa što nije stvoreno kroz Isusa Hrista. Ogroman kosmos sa više miliona galaksija je ovde takođe uračunat kao i najsitniji detalji u funkciji jedne žive ćelije ili u strukturi jednog atoma. Isus nije samo inicijator celog mikro i makrokosmosa, već On ima i visočanstvo nad svim.

Iznad toga je i sve za nas još nevidljivo kroz Isusa napravljeno. On je oživeo nebo sa bezbroj stvorenja koje Biblija naziva anđelima. Kako je sve u Božijoj tvorevini obilno i istovremeno poređano, tako se s time susrećemo i u nevidljivom svetu, što nam iskazuju izrazi kao što su prestoli, gospodarstva, poglavarstva i vlasti.

Isus nije samo Stvoritelj, već je i održavalac ovog sveta. Sve ima u njemu svoju postojanost. Svet nije nakon postanka prepušten sam sebi, već ga On kroz svoju moćnu reč nosi